

تاریخ 15.8.2019

نویسنده: وطن دوست

صدمین سالگره استرداد استقلال افغانستان

حکومت اشرف غنی جداً مصمم است، که امسال صدمین سالگره آزادی افغانستان را از استعمار انگلیس در قصر دارا لمان جشن بگیرد. از همین لحاظ دستور داد، که این قصر و قصر های دیگری را که در زمان سلطنت شاه امان الله خان اعمار و در جنگ ها به خصوص در جنگ های تنظیم های پشاور علیة مردم کابل تخریب شده بودند، دوباره اعمار گردد.

مخالفین تجلیل جشن استقلال

این یک واقعیت عینی مردم ستمدیده افغانستان است، که همسایگان شرقی و غربی آن، هرکدام به طریق در صدد نابودی این کشور دست به کار اند - یکی آن در صدد نابودی فزینگی ما و دیگر آن در صدد نابودی فرهنگ و هویت ملی ما. همچنان اینهم یک تراژیدی عینی مردم افغانستان است، که فرزندان ناخلف شان در عوض پول از جانب همسایگان شرور ما اجیر گرفته شده اند و جامعه افغانستان را از درون مانند موریانه میخورد.

گروه ها و افراد که در خدمت همسایه شرور غربی ما قرار دارند، خود شانرا "افغانستانی" می نامند. اینها سالهاست که در صدد نابودی تمام ارزش هائی که هویت ملی افغانها را می سازد، دست و آستین برزده اند. این "افغانستانی" های دو رگه وابسته به دولت آخوندی ایران همواره، ضد کلمه "افغان" که به اتباع این کشور اتلاق میشود، ضد نام کشور ما که افغانستان نامیده میشود، علیه تاریخ افغانستان و حتی علیه جغرافیای را که ما آنرا افغانستان می نامیم، به تبلیغات مسموم کننده خود ادامه داده اند. همسایه شرور غربی ما توسط تحریف تاریخ شان، کشور افغانستان را ایران شرقی مینامند، در حالیکه شاهان افغان مدت 800 سال بالای منطقه که حالا ایران نامیده میشود، حکمرانی کرده اند. خلاصه تا توانسته اند افتخارات تاریخی ما را به بهانه که "مال - خود - ماست" بدزدند و آنچه را که نمیتوانند بدزدند، کم اهمیت و جعلی جلوه میدهند و هویت ملی ما را از الف تا یا مورد سوال قرار میدهند.

یگانه چیزی را که نمیتوانند، بدزدند و "مال - خود - ماست" قلمداد دهند، شهکاری ها و قهرمانی های افغان های غیور علیه سلطه ابرقدرت های جهان است. اعلام آزادی افغانستان توسط شاه امان الله خان یکی ازین شهکاری های این ملت غیور است، که ایرانیان حریص و "افغانستانی" های دورگه در صدد کم اهمیت جلوه دادن آن از سالها دست به کار شده اند. چون تبلیغات منفی و زهر آگین شان علیه شخص خود شاه امان الله خان در ذهنیت مردم عوام جای پای پیدا نکرد، از متود های منفی دیگری استفاده می نمایند: ادعا میکنند، که تجلیل جشن استقلال هیچ مفهوم ندارد، زیرا افغانستان فعلاً زیر سلطه استعمار امریکا قرار دارد، یعنی آزاد نیست. بعد موضوع هزینه و مصارف تجلیل این جشن را که از پول بیت المال پرداخته میشود، به بازار تبلیغات عرضه کردند، که اینهمه پول ها بهتر است، که جهت رفاه مرمان فقیر این کشور به مصرف برسد، تا برای تجلیل جشن استقلال.

حربه موجودیت عساکر امریکا و شرکا در خاک افغانستان، به مزاق چپی های افغانستان نیز برابر آمده است و بدون اینکه مانند همیشه خود شان زحمت - فکر - کردن را به خود بدهند، در عین ذهل می نوازند، که "افغانستانی" های خود فروخته در اختیار شان قرار داده است و چنانچه در سابق جویده های مانو و لنین را نشخوار میکردند، حالا از "افغانستانی" ها را نشخوار میکنند.

موقف یک افغان ملیگرا چه باید بود؟

در بین اینهمه تبلیغات مسموم کننده دشمن، از خود هوشیاری و احتیاط می خواهد، که موقف را باید اختیار کرد، که نه آب در آسیاب دشمنان افغانستان ریختننده شود، و نه واقیعت های تلخ عینی کشور خود را کتمان نمایم. این کار برای شخص خودم بحیث یک افغان ملیگرا کار آسان نیست، زیرا مرا عقیده بر آن است که کشورم به بهانه فاجعه 11 سپتامبر توسط عساکر امریکائی و ناتو اشغال شده است؛ میدانم که حکومت های افغانستان از آن تاریخ به بعد دستنشانده امریکا استند؛ میدانم که طالبان نیرو های اجیر امریکا اند، که برای منافع امریکا علیه مردم افغانستان می جنگند و به زودی مانند انهمه قاتلین 65 هزار کابلی بالای ما حاکم ساخته میشوند و صد ها واقیعت تلخ عینی که توسط امریکا + ناتو در وطن بلادیده ما و به حق مردم مظلوم ما روا داده میشود.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پاڼوالې د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خبر و لولئ

اما با آنهم خودم با دو دلیل ذیل طرفدار تجلیل جشن استرداد استقلال افغانستان میباشم:

اول: مردم افغانستان روزی را جشن میگیرند، که در تاریخ امپراطوری انگلیس در جهان بی نظیر است - انگلیس که به گفته خودش آفتاب در امپراطوریش غروب نمیکرد، اما افغانها آغاز غروب آفتاب یک امپراطور جهانی را رقم زدند. مردم افغانستان روزی را جشن میگیرند، که شهامت یک شاه جوان افغان الهام و سرمشق شد، برای تمام نیرو های آزادیخواه در تمام مستعمره های انگلیس در جهان. و بلاخره مردم افغانستان با تجلیل این روز از تمام اجداد و نیاکان غیور و آزاده خود یادبود و قدر دانی میکنند، که با دادن بزرگترین قربانی ها در سه جنگ با بیل و گدال مقابل یک ابرقدرت، متحدانه مقاومت کردند و یک کشور آزاد از قید بیگانگان را به ما به میراث گذاشتند.

دوم: پس بر ماست، که ازین میراث مقدس که از نیاکان خود به میراث برده ایم، مانند حدقه چشم خود نگرهبانی کنیم؛ از همان مردان و زنان فداکار الهام بگیریم و متحدانه مانند یک صد آهنین مقابل دشمنان این خاک مقدس بایستیم؛ یک وجب این کشور را به دشمنان افغانستان چه امریکا باشد، چه همسایگان حریص و شرور ما نباید واگذار شویم؛ نه فریب بازار سرخ و سبز دیموکراسی امریکائی را بخوریم و نه فریب تبلیغات شوونیست های ایرانی را.

خلاصه تجلیل چنین روز با افتخار، برای انسانهای میلیگرا عمل خیلی مهم است، به خاطر احیای دوباره هویت ملی نسل جوانان ما، که در اثر جنگ های تحمیلی چهل سال گذشته و در اثر تبلیغات خود فروخته های "افغانستانی" اعتبار و عقیده خود را به یک زندگی آزاد و آرام به حیث یک افغان در کشوری بنام افغانستان از دست داده اند.

با تجلیل این روز به جوانان ما باید این احساس را بدهیم، که ایشان وارثین اصلی کشور اند، که با خون میلیون ها مرد و زن با شهامت افغان رنگین است، تا سرپناه برای فرزندان شان از خود به میراث بگذارند. پس بر نسل جوان این کشور است، که به نشانه احترام به خون اجداد شان، درین روز مقدس مقابل بیرق افغانستان دست به سینه بایستند و بالای هویت افغانی شان افتخار نمایند! مقابل بیرق که رنگ سیاه آن سنبولیس، برای سلطه استعمار انگلیس بالای وطن ما، رنگ سرخ آن خون های ریخته شده نیاکان ما را ترسیم میکند و رنگ سبز آن نشانه آزادی کشور ما از سلطه استعمار است.

د پانو شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلپکني د ليکنيزي بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خير و لولئ